

РЕШЕНИЕ

№ 169

гр. Благоевград , 07.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ** в публично заседание на четиринадесети юли,
през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Росица Бункова
Членове: Петър Пандев
Маргарита Пл. Алексиева

при участието на секретаря Мария Стоилова-Въкова
в присъствието на прокурора Окръжна прокуратура - БлагоевградЕкатерина
Тодорова Даракчиева (ОП-Благоевград)
като разгледа докладваното от Петър Пандев Въззивно наказателно дело от
общ характер № 20211200600336 по описа за 2021 година

Производството по делото е въззивно и е образувано във връзка с
постъпили

протест от РП – гр.С., жалба от адв.Д.П. - защитник на подсъдимия Д. М. Н. и
жалба от адв.Г.М. – повереник на „Д.“ЕООД, със седалище и адрес на
управление – гр.С., ул.“М.“, №12, всички срещу присъда №140/22.01.2020
год.,постановена по НОХД № 31/20. год. по описа на РС – гр.С.

С атакувания съдебен акт първоинстанционният съд е признал
подсъдимия Д. М. Н., с ЕГН- *****, за виновен в това, че в периода от
01.01.2014г. до 06.11.20г. в гр. С., обл. Б., на ул. „М.“№12, в качеството му на
длъжностно лице - обслужващ бензиностанция и газостанция (продавач на газ
пропан бутан), е присвоил чужди пари в размер на 7344.53 лв., собственост
на „Д.“ЕООД, с. М., връчени в това му качество да ги пази и управлява,
поради което и на основание чл.303 от НПК, във вр. с чл. 201, във вр. с
чл.54, ал.1 от НК му наложил наказания : „лишаване от свобода“ за срок от 3
години, чието изпълнение отложил за срок от 5 години на основание чл.66,
ал.1 от НК; конфискация на 1/20 част от цялото имущество и забрана да
упражнява професия, свързана със съхранение, управление и разпореждане с

чужди парични средства за срок от 5 години.

На основание чл.304 от НПК съдът оправдал подсъдимия относно това да е присвоил сумата от 25616.10 лв. , представляващи големи размери съгласно повдигнатото обвинение за извършено престъпление по чл.202, ал.2, т.1 от НК, вр. с чл.201 от НК.

На основание чл.45 от ЗЗД Д.Н. бил осъден да заплати на гражданския ищец "Д." ЕООД, село М., с ЕИК 1016., със законен представител и управител К. Р. К., с ЕГН*****, сумата от 7 344.53 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди вследствие престъплението по чл. 201 от НК, ведно със законната лихва, считано от 06.11.2014 г. до окончателно изплащане на сумата и направените разноси по делото от гражданския ищец в размер на 3097,23 лв., както и претендирано адвокатско възнаграждение в размер на 1280 лева на основание чл.7, ал.2, т.4 от Наредба №1 от 01.07.2004г. за минималния размер на адвокатските възнаграждения. Над уважения размер до предявения такъв от 24273.68 лв. гражданският иск бил отхвърлен като неоснователен и недоказан,

На основание чл. 189, ал.3 от НПК на Н. били възложени и сторените по делото разноси в размери както следва : 1. сумата от 560,56 лв. по сметка на ОД на МВР - Благоевград - разноси от досъдебното производство; 2. сумата от 1814.10 лв. по сметка на РС- гр. С.; 3. сумата от 293.78 лв., представляваща държавна такса за уважения размер на гражданския иск по сметка на РС С.

С присъда № 904079/ 16.10.2020 г., постановена по ВНОХД №185/2020 г., Окръжен съд – Б. отменил присъда №140 от 22.01.20. г., постановена по НОХД №31/2017г. по описа на РС – гр.С. и вместо това признала подсъдимия Д.Н., с ЕГН *****, за виновен в това, че в периода от 01.01.2014 г. до 06.11.2014 г. в гр.С., обл. Б., на ул. „М.”№12, в качеството му на длъжностно лице - обслужващ бензиностанция и газостанция (продавач на газ пропан-бутан), е присвоил чужди пари в размер на 25616,10 лв. - големи размери, собственост на „Д.”ЕООД, с. М., връчени в това му качество да ги пази и управлява, поради което и на основание чл. 202, ал.2,т.1, във вр. чл.201 от НК, във вр. с чл.54 от НК му наложил наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, чието изтърпяване отложил за срок от 5 години на основание чл.66, ал.1 от НК.

Д.Н. бил осъден да заплати на гражданския ищец „Д.“ ЕООД, село М., с ЕИК 10., със законен представител и управител К. Р. К., с ЕГН*****, сумата от 25616,10 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди вследствие престъплението по чл. 202, ал.2,т.1 вр. чл.201 от НК , ведно със законната лихва считано от 06.11.2014 г. до окончателно изплащане на дължимата сума.

С решение №№58/12.04.20. г., постановено по НД №190/20.., ВКС, I-во

НО, отменил въззивна присъда № 904079/ 16.10.2020 г., постановена по ВНОХД №185/20. г., Окръжен съд – Б. и върнал делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд от стадия на съдебното заседание.

В съдебно заседание представителят на ОП-Благоевград поддържа така подаденият протест, като намира въззивната жалба на защитника за неоснователна и моли същата да бъде оставена без уважение. Счита, че атакуваният съдебен акт се явява неправилен в частта му, с която подсъдимият Д.Н. е бил признат за невиновен за престъплението по чл.202, ал.2, т.1, във вр. с чл.201 от НК. Изложени са доводи в насока, че съдът в мотивите си не е интерпретирал част от установените по делото факти, което се отразило пряко върху тежестта на наложеното наказание. Т.напр. РС не коментирал по никакъв начин част от свидетелските показания (на свид.Червенков и Е.). неправилен бил и начинът, по който била възложена задачата, а след това и самия начин на изчисление, извършено от съдебно-икономическата експертиза, за да се достигне до приетата от първата инстанция сума. В тази връзка и изводът, че Н. следвало да отговаря единствено за сумата от 7344.53 лв. не намирал опора в доказателствата по делото. Прави се предложение присъдата в частта ѝ, с която подсъдимият е бил признат за невиновен да бъде отменена, като се постанови нова такава, с която Д.Н. бъде признат за виновен и му бъде наложено съответно наказание.

Защитникът на подсъдимия - адв.П., поддържа изцяло въззивната си жалба по съображенията, изложени в нея, като същевременно оспорва протеста на РП и жалбата на „Д.“ЕООД. Намира обжалваната присъда в осъдителната ѝ част за неправилна, постановена при допуснати съществени процесуални нарушения, в нарушение на материалния закон, като наложеното наказание било явно несправедливо. Развити са съображения в насока, че атакуваният съдебен акт не бил мотивиран съобразно изискванията на НПК; не били посочени изчерпателно обстоятелствата, въз основа на които съдът изградил своите изводи, както и доказателствата, на които същите почиват; липсвало подробно обосноваване на това кои доказателства се приемали за достоверни и защо, а други – отхвърлени. Т.напр. РС не изложил съображения защо кредитирал обясненията на подсъдимия, дадени на ДП, а не тези в съдебно заседание. Като такива не следвало да се приемат отбелязаното в мотивите, че обясненията на Н. в хода на съдебното следствие били негова защитна теза.

РС не коментирал редица от направените от защитата възражения, а други необосновано отхвърлил. Т.напр. същият не е дал убедителен отговор на твърденията на страната в съд.заседание, че поради липса на достатъчно доказателства не била установена по съответния ред самоличността на служителя, който част от свидетелите сочели като лицето, което манипулирало системата за претегляне и отчет на продаваното гориво. От извършеното видеозаснемане на работното място на подсъдимия не се

установявало съответствие в работното облекло, ползвано от Д.Н..

Първата инстанция изложила вътрешно противоречиви мотиви, като по този начин не било ясно как е била формирана и каква е неговата воля по отношение на исканията, с които е бил сезиран от страните.

Моли се окръжния съд да отмени присъдата на РС в осъдителната ѝ част и признае подсъдимия за невиновен по повдигнатото му обвинение, като същевременно отхвърли и предявения граждански иск в уважената част, ведно с всички последици от това, като в останалата му част съдебният акт бъде потвърден. При условията на алтернативност се иска, след като атакувания съдебен акт бъде отменен изцяло, делото да бъде върнато на първата инстанция за ново разглеждане.

В своята жалба повереникът на гражданския ищец сочи, че присъдата на РС е неправилна, незаконосъобразна, постановена при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и явно несправедлива. Независимо, че на практика РС възприел изложената в ОА фактическа обстановка, съдът не е обсъдил всички събрани доказателства и не е направил обстоен анализ на същите, като не са били съпоставени писмените и гласни такива. Като е приел, че подсъдимият Н. е извършил присвоителни действия на чужди пари в размер на 7343.77 лв., първоинстанционният съд допуснал съществено процесуално нарушение, което се отразило на правилното установяване на фактическата обстановка, а от там и на правилното квалифициране на деянието и определяне на наказанието. След като в нито една от многобройните съдебно счетоводни експертизи вещите лица не били посочили конкретно сумата от 7343.77 лв., за страната не ставало ясно по какъв начин и въз основа на кои доказателства, освен от ССЕ, първата инстанция стигнала до извода, че гражданският иск следва да се уважи в посочения размер. В този смисъл и се прави оплакване за неправилно приложение на закона. Моли се ОС да постанови решение, по силата на което да отмени обжалваната присъда и наложи на подсъдимия справедливо наказание по повдигнатото му обвинение, като предявеният граждански иск бъде уважен изцяло.

Окръжният съд, след като взе предвид изложеното в протеста и въззивните жалби, доводите на страните в съдебно заседание, събраните по делото доказателства и извършвайки цялостна проверка на атакувания съдебен акт, намира следното:

Приетото за установено от първата инстанция във фактическо и правно отношение, е в насока, че подсъдимият Д. М. Н. е роден на 03.05.19. г. в град Б., с постоянен адрес в град С., улица „Н.“ № 9, българин, български гражданин, със средно образование, неженен, неосъждан, безработен, с ЕГН *****.

„Д.“ ЕООД със седалище и адрес на управление в град С. е собственост

на А. Й. Ч., като управител към 2014г. бил свидетелят Д. Ч. Дружеството стопанисва няколко обекта за продажба на горива – бензиностанции – разположени на територията на община С. Една от бензиностанциите са намира в гр. С., на улица “М.” №12. На територията на същата е обособен пункт за зареждане с газ пропан- бутан на различни видове битови и туристически бутилки.

На 18.03.2008 г. между подсъдимия Д.Н. и управителя на „Д.“ ЕООД бил сключен трудов договор на основание чл.70, ал.1, т.1 и чл.67, ал.1, т.1 от КТ. По силата на този договор на 19.03.2008г. Н. започнал работа на длъжност „обслужващ бензиностанция, газостанция - НКПД5. и НКИД 2663“. Впоследствие към договора били сключвани допълнителни споразумения, с които обаче подсъдимият запазвал длъжността си. Съгласно длъжностната характеристика на заеманата от подсъдимия длъжност „продавач на пропан бутан“, която Н. подписал при започване на работа същият бил задължен „да отчита фискалните устройства ежедневно и месечно, да отчита паричните средства на касиера на фирмата.“

След сключване на договора Н. започнал работа като продавач на бензиностанциите, собственост и стопанисвани от „Д.“ ЕООД. Същият работел основно на бензиностанцията намираща се в град С., но по необходимост бил изпращан да работи и на другите обекти на дружеството. Въпреки, че като длъжност се водил продавач на пропан – бутан подсъдимият работел като продавач на бензиностанциите, като освен продажби на газ осъществявал и продажби на бензин и дизел. На обектите на „Д.“ ЕООД подсъдимият работел на смени от по 12 часа в следната последователност – една дневна, една нощна смяна и два почивни дни. На бензиностанцията в град С. смените били от по двама души, като през деня в бензиностанцията имало и трети човек на редовна смяна – от 08.00 до 17.00 часа, който помагал на служителите от смяната. Нощните смени били само от двама продавачи на горива. Съгласно въведената организация на работа служителите, които били на смяна преди приключване на работния ден изготвяли фискален отчет и отчитали по-голямата част от получените при работа суми – едрите банкноти - на счетоводителя или на управителя на дружеството. За предадените суми бил съставян отчет, а останалата част от сумите – дребни банкноти и монети - получени от всеки от служителите на смяна била предавана на служител от следващата смяна. В 24.00 часа всеки ден системата се нулирала, за което бил изготвян отчет за съответната дата. Изготвяните отчети не били подробни по брой и вид продажби, получена за всяка продажба сума, а само на извършените в цялост продажби на горива.

С оглед заеманата длъжност(продавач на пропан-бутан) и предвид натрупания опит през 2013 и 2014 г., подсъдимият Н. бил човека от смяната в която работел, който основно извършвал зареждането на пропан –бутан за битови и туристически нужди в бутилки на обособения за това пункт на

територията на бензиностанцията. С оглед спецификата на дейността пунктът за зареждане на бутилки за битови нужди бил разположен сравнително далеч от основната сграда на бензиностанцията – на разстояние по-голямо от 20 метра. От своя страна продажбите на пропан-бутан за битови нужди се извършвали при измерване на маса – в килограми, а не на обем – както се отчитало зареждането на пропан – бутан на автомобили. Предвид начина на отчитане на извършваните продажби (на килограми) в пункта за зареждане била разположена електронна везна модел „В.-В50ЕХ“. Измерването ставало като бутилката, която следва да бъде заредена се поставяла върху везната, същата се нулирала, след което се извършвало зареждане на място. Нулирането било необходимо предвид различните по размер и тегло бутилки, както е с оглед на обстоятелството, че същите не винаги били празни – т.е. при всяко зареждане на везната се поставяла бутилка с различна маса. За да бъде коректно измерването при различната маса на всяка бутилка се извършвало нулиране и впоследствие везната отчитала единствено масата на зареденото гориво пропан-бутан. Тъй като в пункта липсвало фискално устройство данните от везната се подавали до такова в основната сграда на бензиностанцията, след като приключвало зареждането и измерването на зареденото гориво. Съответно – фискалното устройство отчитало размера на зареденото гориво и неговата стойност, като била издавана касова бележка. С оглед отдалечеността на фискалното устройство от пункта за зареждане повечето клиенти, закупили пропан-бутан за битови нужди не вземали издадените касови бележки и същите се събирали в кашон, който периодично бил изхвърлян. При извършване на зареждането на бутилки за битови нужди служителите на „Д.“ ЕООД използвали накрайници, предвид различните по вид и размер бутилки които били предоставяни от клиентите. За целта в пункта за зареждане имало няколко различни накрайника с различна маса - 800 грама, 440 грама, 340 грама, 380 грама и 360 грама, 320 грама, 340 грама, 240 грама и 320 грама.

При извършване на зареждане от страна на подсъдимия Н. преди 01.01.2014г. същият случайно установил, че ако на везната има допълнителна тежест, която бъде премахната след приключване на зареждането с гориво, но преди отчитането му от фискалното устройство, то фискалното устройство отчитало като заредено гориво масата без премахнатата тежест, съответно – намалявала и стойността, която следвало да бъде заплатена. Тъй като повечето клиенти не вземали издадената касова бележка, същите нямало как да разберат, че отчетеното като заредено гориво (съответно – неговата стойност) е по-малка от заплатената от тях. В случая, тъй като зареждането се извършвало пред клиентите и същите имали пряко наблюдения върху извършването му, зареденото гориво съответствало на това, което те искали и заплатили. Вследствие на манипулацията по премахване на тежестта фискалното устройство отчитало по- малка маса, съответно – по-малка стойност и подсъдимият следвало да отчита по-ниски по размер суми.

След като установил възможността за погрешно отчитане на зареденото и заплатено гориво във фискалното устройство на бензиностанцията Н. съобразил, че при манипулиране на зареждането и отчитането е налице възможност да се облагодетелства, като отчита по-малко като маса заредено гориво от действителното, съответно – по-ниска стойност от реално заплатената от клиентите на бензиностанцията и присвоява разликата между заплатената и отчетената сума. Предвид установения механизъм Н. започнал, при извършване на зареждане на пропан-бутан за битови и туристически нужди, да поставя накрайници на електронната везна, които премахвал преди отчитането на зареденото като маса гориво. Тъй като зареждал различни по обем бутилки с различна вместимост подсъдимият не използвал едни и същи като вид и брой накрайници. Предвид масата на същите обаче - от 240 до 800 грама при всяко манипулирано зареждане подсъдимият зареждал гориво минимум с 240 грама повече от отчетеното, което било заплащано от съответния клиент. Макар и сама по себе си масата от 240 грама да не представлява значително като стойност гориво, многото извършвани зареждания и възможността да се отчитат маси на заредените бутилки, включително и с разлика по-голяма от 2 кг., позволявали на Н. да присвоява значителни суми на всяка смяна, на която бил на работа.

За посочения в обвинението период – от 01.01.2014 г. до 06.11.2014 г., Н. бил на работа общо 146 дни, както следва: през м. януари 2014 г. - в дните 02, 03, 06, 07, 10, 11, 14, 15, 18, 19, 22, 23, 26, 27, 30 и 31; през месец февруари 2014 г. - в дните 03, 04, 07, 08, 11, 12, 15, 16, 19, 20, 23, 24, 27 и 28; през месец март 2014 г. - в дните 03, 04, 07, 08, 11, 12, 15, 16, 19, 20, 23, 24, 27, 28 и 31; през месец април 2014 г. - в дните 01, 04, 05, 08, 09, 12, 13, 16, 17, 20, 21, 24, 25, 28 и 29; през м. май 2014 г. - в дните 02, 03, 06, 07, 10, 11, 14, 15, 18, 19, 22, 23, 26 и 27; през месец юни 2014 г. - в дните 12, 15, 16, 19, 20, 23, 24, 27 и 28; през месец юли 2014 г. - в дните 01, 02, 05, 06, 09, 10, 13, 14, 17, 18, 21, 22, 25, 26, 29 и 30; през месец август 2014 г. - в дните 02, 03, 06, 07, 10, 11, 14, 15, 18, 19, 26, 27, 30 и 31; през месец септември 2014 г. - в дните 03, 04, 07, 08, 11, 12, 15, 16, 19, 20, 23, 24 и 27, 28; през месец октомври 2014 г. - в дните 01, 02, 05, 06, 09, 10, 13, 14, 17, 18, 21, 22, 25, 26, 29 и 30; през месец ноември 2014 г. - в дните 02, 03 и 06. За посочения период подсъдимият присвоил общо сумата от 7344.53 лева. Същевременно общата липса за периода от 01.01.2014г. до 06.11.2014г. била в размер на 14 752.39 кг., явяваща се разлика между получено и намиращо се в края на периода в резервоара гориво пропан-бутан и отчетеното като продадено. Така констатираната липса в килограми съответства на сумата от 38356.21 лв. при цена на килограм пропан-бутан от 2.60 лева в инкриминирания период. При общо 310 работни дни в посочения период липсата в килограми е 47.59 на ден на стойност от 123.73 лева. Предвид установените липси в периодите, предхождащи и последващи периода на обвинението – от 01.01.2013г. до 31.12.2013г. от 07.11.2014г. до 31.12.2014г. и от 01.01.2015г. до 31.12.2015г. в размер на 9.02кг. на ден на стойност от 23.12 лева се получава разлика(липса)

между получено и продадено гориво, дължащо са на причини, различни от обективно съществуващите в размер на 100.61 лева дневно за периода на обвинението. В посочения период от време подсъдимият Н. е бил на работа 146 дни, като работният му ден (смяна) се равнява на 12 часа – една втора част от календарен ден.

Междувременно значителната разлика от 27679 литра (14752 кг.) между доставеното и продадено гориво пропан-бутан на бензиностанцията на гражданския ищец била забелязана от собственика – свидетеля Ч. Била извършена проверка на отчетната документация и на наличното гориво в резервоарите на бензиностанцията и било установено значително разминаване, което не могло да бъде резултат от нормалните загуби, регистрирани по време на работа – изтичане на газ при зареждане, разлика в обемите на резервоарите и зареждащите устройства с оглед външната температура. Тъй като липсвали преки данни за начина, по който е причинена липсата, собственикът Червенков организирал разполагането на видеокамери в помещението за зареждане на газ пропан-бутан за битови и туристически нужди, без да уведоми служителите на бензиностанцията. При преглед на видеозаписите от поставената камера Червенков забелязал, че подсъдимият Н. поставя и маха накрайници за зареждане на бутилки на електронната везна при извършване на зареждането и отчитането на гориво. Червенков поискал съдействие от органите на МВР, като с помощта на служители от РУ- гр.С. било проведено пробно зареждане и проверка на битови бутилки от подсъдимия без негово знание. На 06.11.2014г. било организирано зареждане на бутилки газ от подсъдимия, като преди зареждането бутилките били премервани, отнасяни за зареждане от Н., след което отново измервани. Впоследствие полицейски служители извършили оглед на място на бензиностанция „Д. задържали Н. и започнали следствени действия. Същия ден били разпитани в качеството на свидетели лицата, които извършили зареждане. На следващия ден Н. бил привлечен като обвиняем в присъствието на защитник и след това разпитан. Подсъдимият дал подробни обяснения, в които описал начина, по който извършвал манипулации на електронната везна и фискалното устройство при зареждане на пропан-бутан за битови нужди.

На 12.08.2014г. подсъдимият Н. внесъл по своя сметка в „И. А. б.“ сумата от 24700.50 лева. Произходът на посочената сума не бил установен в хода на производството.

Заплащането на подсъдимия като продавач в „Д.“ ООД през 2014 г. било официално в размер на минималната работна заплата от 340 лева, ведно с добавки в различен размер за всеки месец, но винаги под 500 лева общо със заплата. Подсъдимият твърдял в обясненията си, че помага на своите родители за отглеждането на животни и производството на земеделска продукция, от което получавал допълнителни доходи. Не били представени

конкретни доказателства за това обстоятелство, още по-малко за размера на получаваните от родителите на Н. суми.

Горната фактическа обстановка съдът приел за установена въз основа на събраните в хода на делото гласни и писмени доказателства, както и от ангажираните способи за доказване.

След анализ на доказателствената маса РС счел, че с деянието си подсъдимият Н. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл.201 от НК, като в периода от 01.01.2014г. до 06.11.2014г. в гр. С., обл. Б., на ул. „М.”№12, в качеството му на длъжностно лице - обслужващ бензиностанция и газостанция (продавач на газ пропан бутан), е присвоил чужди пари в размер на 7344.53 лева, собственост на „Д.”ЕООД, с. М., връчени в това му качество да ги пази и управлява. По отношение на обвинението за присвояване на парични средства от страна на подсъдимия над посочената сума съдебният състав приел, че същото се явява недоказано, поради което и оправдал Н. за присвояването на 25616.10 лева, представляващи големи размери съгласно повдигнатото обвинение за извършено престъпление по чл.202, ал.2, т.1, във вр. с чл.201 от НК.

Окръжният съд намира протестът и жалбите за процесуално допустими като подадени от надлежни страни, в определения от закона срок, против подлежащ на въззивна проверка съдебен акт и чрез органа, който е постановил последния. Разгледани по същество счита, че въззивната жалба на защитника се явява основателна, а протестът на РП и жалбата на повереника на „Д.“ЕООД – за частично неоснователни. Съображения :

Както в протеста, така и в двете въззивни жалби са изложени твърдения за допуснати съществени процесуални нарушения при разглеждане на делото и постановяване на присъдата. Настоящият съдебен състав се солидаризира изцяло с тази позиция на страните.

Прочитът на мотивите към присъдата на РС сочи, че в основната си част същите представляват пресъздаване на фактите такива, каквито са отразени в ОА, като същевременно първата инстанция не е обосновавала със събраните по делото доказателства нито фактическите си констатации, нито правните си изводи. На практика същата основно е изброила доказателствените източници, въз основа на които е приела горната фактическата обстановка. При нейното извеждане не са намерили отражение иначе правилно установени и относими към предмета на доказване факти и обстоятелства. Нещо повече: РС не е изложил каквито и да било съображения относно този си начин на процедиране, а заедно с това не е посочил какво е становището му по отношение на съществена част от събрания значителен по обем доказателствен материал - множество гласни доказателства, писмени такива и експертни заключения. Т.е. част от този материал е бил абсолютно необосновано и изцяло пренебрегнат. Т.напр. при изброяването на имената на

свидетелите, с чийто показания съдебният състав сочи, че се е съобразил, за да постанови присъдата си, дори не са отбелязани останалите такива, разпитани в хода на съдебното следствие. Първата инстанция е сторила това като не е намерила за необходимо да посочи по какви причини е изключила напълно техните показания.

Но дори и по отношение на разказаното от свидетелите, изрично отразени в мотивите към присъдата, не е извършен анализ в обем и по начин, който се изисква от закона и постоянната съдебна практика. Повърхностно, крайно недостатъчно и в този смисъл неприемливо е отразеното от РС, че „От показанията на свидетелите А. Ч. и М. Е. се установяват действията по инсталиране на видеоекамери, проведено от тях наблюдение на действията на Н. по зареждането на гориво и манипулиране на системата. Същите са подкрепени и от изготвената по делото видеотехническа експертиза, съгласно заключението по която се установява служител на „Д.“ ООД, който в един ден при извършване на повече от десет зареждания поставя накрайници и манипулира системата. ....И свидетелят Х., и самият Н. в своите обяснения посочват, че именно подсъдимият – като служител с повече опит е лицето, което преимуществено е извършвало зареждане на бутилки за битови и туристически нужди. Както вече бе посочено, това обстоятелство се установява и показанията на свидетелите Червенков и Ефремов, които лично са възприели действията по зареждане, съответно – манипулиране на системата, макар и на видеозапис. От показанията на останалите свидетели – Х., Г., К., включително и от брата на подсъдимия – Б. Н. – се установява начина на работа в обекта, отчитането на получените суми, наличието на загуби, дължащи се на повреда в техниката за зареждане и на технологията на самото зареждане.“.

По своята същност горното дори и в минимална степен не съставлява анализ на доказателствен материал, а съвсем оскъдно описание на малка част от заявеното от част от свидетелите. Липсва становище на съда относно обстоятелството дали като собственик и управител през инкриминирания период на „Д.“ЕООД, свид.Ч. е заинтересован или не от изхода на делото, на каква база са проверени в пълнота неговите показания, защо и доколко следва да бъдат кредитирани същите и др. По тази причина и ОС приема отбелязаното в протеста на районна прокуратура, че дори след като се е позовала на показанията на свидетелите Ч. и Е., първата инстанция е сторила това без каквато и да било конкретика, избирателно и в разрез с изискванията на процесуалния закон.

Като бе отбелязано по-горе съществено процесуално нарушение е било допуснато предвид това, че в мотивите към присъдата са били игнорирани изцяло показанията на разпитани по делото свидетели : Л. О.(заемала длъжността „главен счетоводител“ в „ДРАКИ“ЕООД през инкриминирания период), Г. Д. М.Б., К. Г., Г.Д., Д. Д., А. Б. - счетоводител, Б. Д. Заедно с това и

при очевидни противоречия между показанията на част от свидетелите, както помежду им, така и между тях и обясненията на подсъдимия съдът, в разрез с императивните изисквания на чл.305, ал.3, пр.1 от НПК, не е отбелязал тяхното наличие и не е изложил каквито и да било съображения защо и доколко кредитира или не същите. Най-вероятно и по тази причина при описание на приетата за изяснена фактическа обстановка по делото не са били отбелязани, а по-късно и анализирани, важни обстоятелства, свързани като напр. с вида, обема и броя на монтираните на територията на бензиностанцията съдове за съхранение на горива: пропан-бутан, бензин и дизел; начинът за контролиране на съответните наличности в резервоарите; брой и вид на свързаните с тях съоръжения за пълнене на гориво; извършването или не на инвентаризации на обектите; установените липси във фирма „Д.“ЕООД на 40000 л. газ пропан-бутан към м.10.2014 г.(вж.в тази насока показанията на свид.Осева, отразени на л.260, т.І, НОХД) и мн.др. Пряка последица от този начин на процедиране се явява и необоснования извод на РС в насока, че съгласно заключенията на вещите лица П. и Ю.по съдебно-икономическите експертизи по делото бил установен размерът на съответните липси, „... които не биха могли да бъдат резултат от никакви други обстоятелства, освен от действията на подсъдимия.“ Противно на така категорично възприетото от първоинстанционния съд в сочените заключения на тези вещи лица определено не е отбелязано както това, че счетоводството на „Д.“ЕООД е констатирало липси на 40000 л. газ пропан-бутан към м.10.2014 г., така и причините, довели до тези липси, а още по-малко, че същите са настъпили в резултат единствено на действия, извършени от подс.Н. през инкриминирания период. В тази връзка отново изцяло необосновано са пренебрегнати данните, установени от разпитани по делото свидетели, че част от горивата се продавали на кредит на определени фирми, като разплащането се извършвало обичайно в края на всеки месец. Как и по какъв начин са били оформяни тези продажби и отчитани ли са били същите при извършване на съответните проверки във фирмата, РС не е посочил.

В мотивите към присъдата липсва задълбочен анализ и оценка на обясненията на подсъдимия, като не е било отчетено, че те се явяват не само средство за защита, но и важно доказателствено средство. Отбелязвайки формално, че се кредитира заявеното от Н. на досъдебното производство и възприемайки твърденията на подсъдимия в съдебната фаза на процеса като негова защитна теза, първата инстанция се е позовала недопустимо на процесуално поведение на страната, с което, според императивната норма на чл. 103, ал.2 и ал.3 от НПК, не би могло да се обвържат неблагоприятни последици за нея, а именно: липса на категорично отричане от подсъдимия „...на показанията в досъдебното производство, освен в частта относно размера на присвоените средства.“ В тази връзка веднага следва да се отбележи и това, че нормите на действащия НПК, регулиращи тежестта на доказване в процеса, по никакъв начин не боравят с такива термини – липса или наличие на отричане на определени обстоятелства, категоричност на

същото и др. по отношение на дадени обяснения. В разрез с тази правна уредба е и изводът на РС, отразен в мотивите, че: „Налице са и значителен размер средства по сметка на подсъдимия – извлечение от банките и заключение на вещото лице Юруков, за чийто произход липсват не само доказателства, но и обяснение.“ Същевременно встрани от вниманието на РС са останали изявленията на подсъдимия, касаещи периода, през който били извършвани евентуалните манипулации на измерващите устройства; обстоятелствата, свързани със случаи на непреднамерено възникнали грешки при тяхната работа; максималният размер на сумите, които същият не отчитал в край на работната смяна; това, че през инкриминирания период от време изпълнявал задължения, свързани с разнасянето на битови бутилки с газ по домовете, както и че бил насочван за работа на други обекти на фирма „Д.“ЕООД, като по този начин определено не е бил постоянно 12 часа на бензиностанцията в гр.С.; различията в обемите на бутилките за битова газ, които се зареждали в пункта за пълнене, което изисквало употребата на различни накрайници и др.

По подобен начин е било процедирано и по отношение на изслушани по делото експертизи и вещи лица. Съдът отново не е отбелязал какви и колко експертизи са били назначени в хода на производството, същността на техните заключения; липсва съответен и задълбочен анализ на последните; по никакъв начин не е засегнат въпросът за съотнасянето на тези заключения към останалия доказателствен материал, възприемането им от съдебния състав и др. По този начин както на страните, така и на настоящия съдебен състав не е известно становището на РС не само по множество важни въпроси, предмет на експертни изследвания, но в частност дори и по отношение на заявеното на в.л.Й. Б. в съдебно заседание на 10.05.2017 г. (вж.л.116, посл.абз., т.І,НОХД), изготвило лицевоидентификационната експертиза и отнасящо се до възможността по време на установеното в пълначното помещение на бензиностанцията видеонаблюдение през м. септември 2014 г., същото да обхваща действията на две съвсем различни лица.

По никакъв начин не е интерпретирано от съдебния състав заявеното от в.л. Ю., изготвило последната СИЕ, в насока, че е възможно (а не сигурно) при извършване на действия от страна на подсъдимия с поставяне на накрайници на везната при пълнене на бутилка с газ пропан-бутан, да се получи погрешно отчитане от страна на системата, с която е снабдена бензиностанцията (без да се уточнява в каква насока е това грешно отчитане), още повече, че това нещо лице сочи на наличие на други подобни случаи със същите измервателни уреди, без нарочно въздействие от страна на работник. В този смисъл възникват въпроси кога, как и какви са били грешните отчитания през инкриминирания период, и по какъв начин същите са се отразили на констатираните липси на гориво.На същите отговори в мотивите към присъдата не са били дадени.

В мотивите към присъдата липсва и коментар на обстоятелството, че в.л. Х. е описал свои наблюдения, касаещи софтуер на везната за отчитане на продавания пропан-бутан, с която е оборудвано пълначното помещение на бензиностанцията на „Д.“ЕООД в гр.С. който софтуер е бил инсталиран през 2015 год.(вж. л.396, т. II, нохд). Т.е. липсват каквито и да било данни относно програмното обезпечение на системата, което е било налично през 2014 год.

Пряка последица от липсата на подробни мотиви, касаещи експертизите е и констатирания както от страните, така и от ОС съществен проблем, свързан с това по какъв начин, въз основа на какви доказателства или способности за доказване, за първи път в мотивите си РС е достигнал до конкретния размер на сумата - 7344.53 лева, за която приел, че е била присвоена от страна на Н.. За изцяло основателни в тази връзка ОС приема оплакванията, изложени във въззивната жалба на повереника на гражданския ищец, свързани с това, че в нито една от многобройните съдебно- счетоводни експертизи вещите лица не са посочили конкретно сума от 7344.53 лв. И макар че Д.Н. е намерен за виновен в присвояване на парични средства, значително по-малки като сума от посочената в ОА, първата инстанция, за да обоснове този си извод отново сочи, че подсъдимият не бил доказал произхода на 24700.50 лева, внесена от същия на 12.08.2014 г. по своя сметка в „И. А. б.“. Т.е. налице е вътрешно противоречие в мотивите на съда, накърняващо правото на защита на страна в процеса.

Констатациите на въззивната инстанция, изложени дотук, намират пряко потвърждение дори в изрично отразеното в мотивите към присъдата, в които дословно се сочи, че : „Съдът не намира за нужно да обсъжда поотделно всяко едно доказателства – от една страна – поради липсата на съществени и неотстраними противоречия – от друго- предвид обстоятелството, че по-голямата част от тях – основно писмените такива – послужиха за изготвянето на експертизи и са отразени в приетите от съда заключения на вещите лица.“(вж.л871, абз.2, т. III,НОХД). Тази позиция на първата инстанция е не само абсолютно необоснована предвид същността и характера на отделните доказателства, събрани и проверени в хода на съдебното следствие, но е и в пряко противоречие с императивната норма на чл. 14, ал.1 от НПК, съгласно която съдът взема решенията си по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото, като се ръководи от закона.

В мотивите не са изложени конкретни съображения и защо РС е приел, че деянието е било извършено именно в периода 01.01.2014 г. – 06.11.2014 г. В тази насока съдът се е позовал най-вече на обясненията на подсъдимия (позиция, поддържана неизменно и от държавното обвинение). Проблемът се състои в това, че в своите разпити както на ДП, така и в хода на съдебното следствие, Д.Н. в нито един момент не е фиксирал посочения в ОА, а след това и възпроизведен в присъдата период, през който според РС е било

осъществено престъпното посегателство. Особено показателно според настоящата инстанция е това, че една от причините, посочени в определение №2755 от 04.11.2019 г. г., с което съдът е прекратил съдебното производство и върнал делото на РП, е свързана с липса на яснота именно по отношение на това обстоятелство. Независимо от всичко това и при липса на необходимата конкретика в доказателствата по делото, първата инстанция е признала Д.Н. за виновен в извършване на деянието по чл.201 от НК, касаещо целия период - 01.01.2014 г. – 06.11.2014 г.

Предвид горното ОС намира, че в случая декларативното изявление на първата инстанция в насока, че приетата за установена фактическа обстановка се базира на събраните в хода на делото гласни и писмени доказателства, както и от ангажираните способности за доказване, се явява необосновано.

Независимо, че счита, че е налице своеене на парични средства от страна на Н., РС не е изложил каквито и да било съображения защо намира, че подсъдимият се е разпоредил с конкретно посочената сума от 7344.53 лева. Приетото в насока, че Н. нямал други източници на доходи, освен заплатата, която получавал по трудово правоотношение с „Д.“ЕООД в размер на минималната такава за страната, заедно със съответните добавки, поради което и внесени в „И. А. б.“ парични средства автоматично са свързани от съда с тези, за които се твърди в ОА, че са придобити неправомерно от дружеството, отново не почива на събраните по делото доказателства, вкл. и на писмените такива. Заедно с това е крайно недостатъчно, за да обоснове извод за наличие на този елемент от престъпния състав на чл.201 от НК. Установяването по изискуемия от НПК ред на пряка връзка между неотчетени от подсъдимия парични средства, вследствие на неизпълнение на задължения към фирмата-работодател и депозирани суми в негова банкова сметка, би било индиция за отклоняване на чуждо имущество, а оттук и за противозаконно разпореждане от страна на Д.Н. с парични суми. В разглеждания казус такава пряка връзка изцяло липсва. В тази насока не са налице нито обяснения на подсъдимия, нито свидетелски показания или каквито и да било други доказателства, сочещи на безспорна корелация между отнети от „Д.“ЕООД суми и внесени такива в банка. Впрочем същите не съвпадат и по размер с оглед възприетото от съда, че подсъдимият е присвоил 7344.53 лева.

Но дори и при положение, че е кредитирал обяснения на подсъдимия, според които същият регулярно не отчитал определени суми по въведения в дружеството ред в края на работната смяна, то това неотчитане на чуждо имущество се явява единствено косвено доказателство за присвояване на определена сума пари, като само по себе си то не е доказателство за причинена щета /в този смисъл Р № 854 от 18.04.2006 г. по н. д. № 292/2005 г., I Н. О., ВКС/. Ето защо за да се приеме, че в разглеждания казус е налице присвояване, наред с неотчитане на чужди парични средства, следва да се

установи конкретна липса, явяваща се резултат от противозаконни действия на дееца спрямо повереното му имущество, чрез които той да е демонстрирал променено отношение към същото. А както бе отбелязано по-горе, в разглеждания казус източникът на липсите (като определено количество гориво или пари), както и точният им размер не са били установени безспорно в нито един момент, дори и при контролираното пълнене на битови бутилки с газ през м.ноември 2014 г .

Районният съд, отново в разрез с изискванията на закона и константната съдебна практика, не е взел становище по изрично направени в хода на съдебните прения възражения от страна на защитата. Впрочем това е било констатирано и от състава на ВКС, постановил решение №58/12.04.2021 г. по н.д. №190/2021 г., I-во, н.о. Липсата на конкретни и изчерпателни отговори в тази насока, базирани на обективно изяснените факти и обстоятелства по делото, на всички събрани доказателства и на закона, всякога съставлява отстранимо съществено процесуално нарушение от категорията на абсолютните, което води до пряко нарушение на правото на защита на страна в процеса и е самостоятелно основание за отмяна на постановения съдебен акт.

В обобщение следва да се посочи, че суверенно право на съда е да взима решения по вътрешно убеждение, но същото подлежи на инстанционен контрол, включващ проверка на процеса на формирането му. В разглеждания казус първата инстанция е подхождала формално, тенденциозно и незадълбочено при анализа на доказателствената маса, което съставлява съществено нарушение на императивните процесуални изисквания за тази дейност. Допуснато е и превратно тълкуване на част от изготвените по делото счетоводни експертизи, независимо от това, че между заключенията на същите се наблюдават съществени противоречия по отношение на обстоятелства, съставляващи част от предмета на доказване. В резултат на това приетата за установена от същия фактическа обстановка по делото, както и направените изводи относно наличието на конкретни елементи от престъпния състав на повдигнатото срещу подсъдимия обвинение, се явяват незаконосъобразни и неправилни.

При констатираната непълнота на мотивите, касаеща доказателствената обоснованост на приетата фактическа обстановка, а и по приложение на правото, въззивната инстанция е изключително затруднена да провери правилността и законосъобразността на заключенията на РС, за да се произнесе по съществуващото на делото и да отговори на оплакванията, релевирани в протеста и жалбите по конкретни доводи за необоснованост и неправилна преценка на доказателствата, нито пък може да провери правилността на правните изводи. Съобразно трайната съдебна практика /вж.Р.948/78 г. на ВС, Р.765/90 на ВС и мн.др./, липсата на мотиви към присъдата е абсолютно основание за отмяната ѝ и за връщане на делото за

ново разглеждане, тъй като „съществено процесуално нарушение е не само пълната липса на мотиви, но и липсата на такава част от тях, която се отнася до основни въпроси, на които трябва да отговори присъдата“.

Този резултат – цялостна отмяна на проверявания съдебен акт с връщане на делото за ново разглеждане от друг състав, се налага и поради другите, посочени по-горе отстранени съществени процесуални нарушения, довели до накърняване на правото на защита на страни в процеса, които са неотстранени от настоящата съдебна инстанция.

С оглед тези обстоятелства ОС счита, че не следва да взема отношение по останалите оплаквания, изложени в протеста и жалбите на страните. Независимо от това и доколкото защитата на няколко пъти е правила възражение в тази насока ОС намира, че следва да изрази конкретното си становище по въпроса дали е следвало да намерят отражение във внесените за разглеждане ОА отделните деяния на едно продължавано престъпление или не. В тази връзка въззивната инстанция отчете, че в обстоятелствената част на ОА изрично са посочени дните по месеци за целия инкриминиран период, в които подсъдимият е бил на работа и по отношение на всеки един от които се твърди, че Д.Н. е извършвал присвоителни действия. Това обстоятелство е било възприето и от РС при постановяване на присъдата(вж.л.866-края и чл.867-началото, том III, нохд). Същевременно както в ОА, така и в текста на атакувания съдебен акт липсват развити съображения, както и квалификация на стореното от подсъдимия по чл.26, ал.1 от НК. Съобразявайки се с това обстоятелство, както и отчитайки наличието на противоречива съдебна практика в тази насока ОС приема, че подходът на държавното обвинение при съставянето на ОА следва да бъде съобразен най-вече със спецификата на конкретния случай, свързана както с естеството на отделните присвоителни действия, така и с това дали с избрания начин на описание на тези обстоятелства и квалификацията на престъплението ще бъде гарантирано в оптимална степен правото на защита на страни в процеса(най-вече последните да могат да разберат в какво точно са обвинени и срещу какво следва да се защитават).

Водим от изложените съображения и на основание чл. 334, т. 1, във вр. с чл.335, ал.2 от НПК, Окръжният съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА изцяло присъда №140/22.01.20. год.,постановена по НОХД № 31/20. год. по описа на РС – гр.С.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____